

αὐτὴν σκληρότητα καὶ εἰς τινὰ μέρη ὕψος ἐπέκεινα τῶν 100 ποδῶν, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ νὰ κατασκευάσῃ τόσας ὑπογείους οἰκοδομὰς καὶ μὲ τοιαύτην ἀρχιτεκτονικὴν πολυτέλειαν. Τὸ ἔργον τοῦτο, προστίθεται, καταπλήττει τὴν φαντασίαν, καὶ ὁ νοῦς ἐκδίδεται ὅλος εἰς θαυμασμόν. »

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΔΙΚΗ. — Ὁ ῥωμαῖος Κήνσωρ Δομίτιος Αἰνόβορδος εἰσῆγαγεν εἰς δίκην τὸν συνάδελφον αὐτοῦ Κράσσον, λόγῳ ὅτι ἔφερεν ὑπέρμετρον σποργὴν πρὸς ἓνα ἰχθὺν τοῦ εἶδους τῶν μυραινῶν, τὸν ὁποῖον ἐκόσμηι ζῶντα μὲ μαργαρίτας καὶ ἀποδιδῶσαν τὰ ἐθρήνησε καὶ ἐτίμησε μὲ μυσσωλεῖον. Ὁ δὲ Κράσσος διέφυγε τὴν καταδίκην στρέψας τὴν συζήτησιν εἰς ἀστείτυμόν καὶ ἐπαινέσας εἰρωνικῶς τὸν Δομίτιον ὥς μὴ θρηνήσαντα τὸν θάνατον τριῶν ἀλλεπαλλήλων συζύγων.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ Ο ΑΤΛΙΚΟΣ ΘΥΓΙΝΝΙΟΣ. — Ὁ αὐλικὸς Θυγίνιος ὑπεξήρτησεν ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς τραπέζης τὴν χρυσὴν κοτύλην δι' ἧς ἔπινεν. Ὁ αὐτοκράτωρ μαθὼν τοῦτο διέταξεν ὥστε τοῦ λοιποῦ ἀντὶ χρυσῆς κοτύλης νὰ προσφέρηται αὐτῷ κοτύλη ἀργιλλόπλαστος.

Ε. ΔΕ-ΚΗΛΛΑΣ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ.

ΚΟΜΙΑΗ.

Caroli H. Th. Reinhold.

I

Ὅρκος. Νόμος. Περὶ τέχνης. Περὶ Ἀρχαίας Ἰατρικῆς.
Ἀθήνησι. Τέλει τε καὶ τύποις Κ. Ἀντωνιάδου. Ὁδοῦ.
Περιχέουσιν ἀρ. 226. 1864.

Ἀναγγέλλομεν εὐχαρίστως τοῖς Ἕλλησιν ἱατροῖς τὴν ἐκδοσιν τοῦ καθαροῦ κειμένου τῶν βιβλίων τοῦ Ἱπποκράτους, ὑπὸ ἀνδρὸς ἐπιστήμονος καταβαλόντος πᾶσαν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτύπωσιν καὶ τὴν μετὰ κρίσεως κρατυνομένης ὑπὸ πολυχρονίου ἱατρικῆς πείρας, εἰς διάφορα κλίματα καὶ ἔθνη καὶ διαφόρους τόπους, ἐπιδιόρθωσιν τούτου.

Λαβὼν δὲ τὰς ἀρίστας νεωτέρας ἐκδόσεις τῶν βιβλίων τούτων ὑπ' ὧσιν, αἵτινες ἐγένοντο πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ὁλλανδίᾳ, μετὰ πλείστων σημειώσεων καὶ διαφόρων γραφῶν (εἰς ἃς καὶ αὐτὸς συνεισέφερεν ἐντεῦθεν πολλὰ) προέθετο μόνον σκοπὸν νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ πολύτιμον τοῦτο κειμήλιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιότητος, ὅσον εἰὼν τε κοινωφελές καὶ εὐπόριστον τοῖς Ἕλλησιν ἱατροῖς, ὅπως ἄλλως διὰ τὸ ὀγκώδες καὶ πολυδάπανον τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐκδόσεων γίνεται τοῖς πλείστοις δύσκολον καὶ οὐχὶ τόσον εἰς πρόχειρον χρῆσιν εὐμεταχείριστον.

Ἡ ἐκδοσις τῶν βιβλίων τούτων θέλει γίνῃ κατὰ συνέχειαν καὶ ἀνευ διακοπῆς, ἐκλεγομένων κατὰ σειράν τῶν γρησιωτέρων ἐκ τῶν φερόντων τὸ ὄνομα τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἱπποκράτους.

Τοῦτέστι τὸ 2ον θὰ περιέχῃ· Τὸ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων. Τὸ 3ον Περὶ ἀέρων, ὑδάτων καὶ τόπων, τὸ 4ον Περὶ τῆς ἱερᾶς νόσου καὶ ἐφ' ἐξῆς.

Αἱ γινόμεναι μεταρρυθμίσεις εἰς διάφορα μέρη τοῦ κειμένου διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἀληθὴς ἔννοια καὶ σειρά τοῦ νοήματος, θέλουσι σημειοῦσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου φυλλαδίου.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ὁ φιλομαθὴς καὶ φιλέλλην τῆς Γερμανίας ἱστορικὸς Ρ. Γερβίνος ἐξέδωκε τὸν πέμπτον καὶ ἕκτον τόμον τῆς ἱστορίας του τοῦ 16' αἰῶνος, πραγματευομένους περὶ τῆς ἡρωικῆς τοῦ 1821 ἐπαναστάσεως ἡμῶν.

Ἄμα ἀναγνώσας τὴν ἀμερόληπτον ταύτην ἐξιστόρησιν τῶν ὑπερανθρώπων ἀθλῶν τῶν νέων Ἑλλήνων, ἀπεφάσισα νὰ μεταφράσω τοὺς δύο ῥηθέντας τόμους, καὶ, λαβὼν προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ συγγραφέως, ἐπελήφθην τοῦ τερπνοτάτου τούτου ἀλλὰ συνάμα καὶ δυσχερεστάτου ἔργου.

Νῦν δὲ ἀποπερατώσας τὴν μετάφρασιν, ἀγγέλλω διὰ τῆς παρούσης, ὅτι οἱ δύο τόμοι θέλουσιν ἀποτελεῖ 85 ὡς ἐγγιστα τυπογραφικὰ φύλλα, καὶ ὅτι ἡ τιμὴ αὐτῶν ὠρίσθη εἰς δραχ. 18.

Ἐν Ἀθήναις, κατὰ Μάρτιον τοῦ 1864.

Κ. Η. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ.

Διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας.

Λόγις τοῦ ἐν τῷ 334 Φυλλαδίῳ Αἰτίγματος.

Κραυγὴ—αὐγὴ—γῆ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Φυλλαδίον 1 Ἰανουαρίου.

Σελ. 507 στήλ. α. στίχ. 19 ἀντὶ φοβηθείσης ἀναγ. φοβηθείσαν.

Φυλλαδίον 15 Φεβρουαρίου.

Σελ. 573 στήλ. α. στίχ. 31 ἀντὶ Φάρσαλα ἀναγ. Φάρσαλον.

• • • 8 • 40 • πετάση • πετασθῇ.

• 575 • α. • 19 • μύρδην • μίγδην.